

**Кансэрватыўна-
Хрысьціянская Партыя —
Беларускі Народны Фронт**

**Conservative Christian
Party — Belarusian
Popular Front**

Tel: +375 17 294 23 39, Minsk (Belarus),

e-mail: bkadradzennie@gmail.com

UNESCO

7 place Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France

info@unesco.org

UNDP

One UN Plaza, DC1, 4th Floor

New York, NY 10017 USA

reportmisconduct@undp.org

UNICEF

It Is Necessary to Stop the Assimilation of the Belarusian People. The Belarusian Language Needs Support

Many generations of the Belarusian people created their own intellectual space, the basis of which became the Belarusian language and culture.

Policy of forced assimilation pursued by the Russian Empire in the 19th century after the capture of the territories in which they lived Belarusians, and the Communist regime of the USSR in the first half of the 20th century could not destroy the Belarusian language and culture, as Belarusians lived in villages and keep their values.

Back in the early 60s of the twentieth century, 70% of Belarusians living in rural areas (census 1959). During these years, the Belarusian children, at an age when laid the basic mental abilities (from birth to 12 years), heard voices Belarussian, Belarusian song and lullaby. Preserved natural process the transfer of knowledge on education of children from the older generation to the younger generation. Natural process was the fact that it was not necessary to explain what is the value of the native Belarusian language. The intellectual potential of the Belarusians, which grew up on the rich Belarusian language became the basis for intellectual development of the individual, for the cultivation of qualified personnel in all areas of activity.

In the process of urbanization, which was carried out intensively in the second half of the twentieth century, there was a mass migration of people from villages to cities. At the same time radically Change the environment and conditions for education of children in Belarusian families. The city met with hostility Belarusian village. Soviet-imperial administration, armed with communist ideology and the idea of creating a "new man"

("Soviet man"), Belarusians education suggested only a Soviet-style with Russian language training. As a result, the Belarusian family in the cities have lost an intellectual connection with their ancestors. At the same time, losing the natural child-rearing conditions, Belarusians have not received the knowledge to educate them in a new environment.

In 1991, the Belarusian people have created an independent state of the Republic of Belarus. Process Soviet-imperial assimilation was stopped. Education is gradually returning to the Belarusian position. In 1994, in the capital Minsk and regions more than 70% of children were covered by Belarusian-language education. With the advent in 1994 to power the Lukashenko regime has been returned pragmatic imperial-Soviet practice in all spheres of life, including education and culture. It was liquidated Belarusian education program and restored the process of assimilation. Under the administrative pressure of the Belarusian language and culture began to rapidly replaced by the Russian language and culture. Now children in schools learn the Belarusian language as a foreign language, only 10-12% of children are covered by Belarusian-language education, mainly in rural areas. In the 25 years of the current regime policy of assimilation resulted in the Belarusian language in the international ranking of languages to the status of a "threat to extinction".

This the assimilation of the Belarusian people is artificial and reflects the political pragmatism of the acting regime in Belarus. This pragmatism is closely connected with the regime's politics, its subordination to the Russian Federation, which is pursuing the imperialist expansionist policy in relation to the post-Soviet countries. Russia is using the Russian language as one of the main instruments of expansion.

The Lukashenka regime is imitating its care of the Belarusian language and culture presenting a completely false picture to the international community and the UN.

2006 the Republic of Belarus has signed the **UN Convention on the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions** (2005) and has taken responsibility to the international community and civilization to contribute development of the Belarusian language and culture. But in practice the regime is continuing to intensify the assimilation and the total russification of all spheres of life in Belarus, especially in the system of education. So much so, that the regime is forced to enter the Russian language the status of "mother tongue" for Belarus, which is absurd from the point of view of the evolutionary development of the Belarusian intellectual space.

2015 the Republic of Belarus has assumed the obligations to reach the **Sustainable Development Goals** adopted that year by the **UN General Assembly**. But the acting government in Belarus is ignoring the main instrument of the development – the native language and culture of the Belarusian people. The regime's activity doesn't contribute to the achievement of the UN goals. It is transformed into the imitation and money-making opportunity.

We respect and welcome the **UNESCO** activity:

- on drafting and adoption of the documents for the conservation and development of the languages and cultures of peoples of the world;
- on organization of the conferences and expert meetings on preservation of the multilingualism;

-- on realization of the activities in conjunction with the International year of languages of the indigenous peoples proclaimed by the **UN General Assembly** in 2019.

At the same time we invite you to pay attention to the fact that all the UN organizations accredited in Belarus (including with the **UNDP** and **UNICEF**) are functioning in our country in other languages rather in native language of the Belarusian people. Even the sites of these organizations don't use the Belarusian language. Their homepages exist only in English and Russian. That means that the UN organizations in Belarus are helping the "Russian world" to assimilate the Belarusian people.

The Belarusian society needs help to stop the process of assimilation and to develop the native Belarusian language and culture as well as to develop the Belarusian intellectual space.

UN organizations accredited in Belarus can help with this. Firstly, they could conduct their database and office activities in the Belarusian language, as well as in other languages necessary for international cooperation. Secondly, they could implement all the programs in Belarusian with Belarusian organizations and citizens, which would be in accordance with the recommendations of the Final Document of the World Expert Meeting "Multilingualism in Cyberspace for Inclusive Sustainable Development" (Khanty-Mansiysk, Russian Federation, June 4–9, 2017):

"convinced that the promotion and protection of linguistic diversity and multilingualism are of particular importance to humanity and therefore should be considered as one of the decisive factors in the development of sustainable societies, ...

appeal to national governments, UNESCO and other UN agencies coordinating the achievement of the Sustainable Development Goals, representatives of the private sector, interested public organizations, scientists, journalists, cultural, educational and scientific figures with the following appeal:

I. Recognize cultural and linguistic diversity as one of the main pillars of the sustainable development model, which has the same significance for the prosperity of each and everyone, as well as our planet as a whole, as economic growth, environmental protection and social integration.

II. To stress in every possible way the need to include language issues as an important component in the documents defining and regulating the achievement of the following Sustainable Development Goals (SDG):

- no poverty (SDG 1),*
- zero hunger (SDG 2),*
- good health and well-being (SDG 3),*
- quality education (SDG4),*
- decent work and economic growth (SDG 8),*

- *industry, innovation and infrastructure (SDG 9),*
- *reducing inequalities, (SDG 10),*
- *sustainable cities and communities (SDG 11),*
- *life below water (SDG 14),*
- *life on land (SDG 15),*
- *partnerships for the goals (SDG 17)."*

The system of education in Belarus is serving the needs of the acting regime and securing its political project of the assimilation (russification) of the Belarusian people. Because of that there is a big problem. In the universities, working in Russian, not preparing a sufficient number of teachers whose task is to train in Belarusian language the school teachers and pre-school education specialists. As a result these teachers are not able to speak Belarusian. They don't understand the Belarusian language and culture as a value. They don't admit the importance of the Belarusian language and culture in the evolution of the Belarusian intellectual space. They don't feel responsible for the decline of the Belarusian language and culture. This is a lot of situations caused by the official policy of the regime which are inadmissible in a country where the indigenous Belarusian ethnos constitutes a significant majority (87%) of the population. For example:

- the parents appeal the Ministry of education to open at least a group with the instruction in Belarusian language in the kindergarten or school. The administration refuses to do it using the formal arguments;

- the school teachers in the major part of schools are not able to lecture in Belarusian because they don't communicate the Belarusian language (in violation of the Law On the Languages in the Republic of Belarus);

- the school logopedists correct the natural Belarusian pronunciation of children treating it as defective and transforming it into the Russian;
- and so on.

Parents who have come under assimilation, loss of natural child-rearing practices, do not possess the necessary knowledge to educate their children. This is especially true of children aged from birth to six years of the most important for the intellectual development.

As a result of the current situation the Belarusian parents need pedagogical help in the process of the intellectual education of children. The regime's institutions including with the Ministry of Education and the universities refuse to do it. The Ministry of Education has answered on our letter that the society itself could provide pedagogical support to the Belarusian families.

We call upon UNESCO, UNDP, UNICEF and other relevant international organizations to use its authority and its powers and provide support to Belarusian society to overcome the assimilation and in the development of the Belarusian intellectual space.

Referring the **UN Convention on the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions** (2005) and recommendations of the outcome documents of the **III Conferences "linguistic and cultural diversity in cyberspace"** (Yakutsk, May 28 - June 3, 2014) and **World Expert Meeting "Multilingualism in Cyberspace for**

Inclusive Sustainable Development” (Khanty-Mansiysk, Russian Federation, June 4–9, 2017), we propose:

1). to help Belarusian society in organizing an education system for Belarusian parents in raising children.

2). initiate the inclusion of the priority goal in the **Sustainable Development Goals** of Belarus - the return of the Belarusian language to all spheres of life and especially to the education system.

3). to form a international group of experts with the representatives of the Belarusian society that could develop a program to identify the instruments and terms a **Priority Goal** for the **Sustainable Development of Belarus**.

The leadership of the Conservative Christian Party – Belarusian People’s Front

Dr. Zianon Pazniak, Chairman

Yuri Belenki, Vice Chairman

Siarhei Papkou, Vice Chairman

**Кансэрватыўна-
Хрысьціянская Партыя —
Беларускі Народны Фронт**

**Conservative Christian
Party — Belarusian
Popular Front**

Tel: +375 17 294 23 39, Minsk (Belarus),

e-mail: bkadradzennie@gmail.com

ЮНЕСКА

7 place Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France

info@unesco.org

ПРААН

One UN Plaza, DC1, 4th Floor

New York, NY 10017 USA

reportmisconduct@undp.org

ЮНІСЕФ

Спыніць асіміляцыю беларусаў. Беларускай мове патрэбная дапамога

Сотні пакаленьняў беларускага народа стваралі сваю інтэлектуальную прастору, асновай якой сталі беларуская мова і культура.

Палітыка прымусовай асіміляцыі, якую праводзілі Расейская імперыя ў 19 стагоддзі пасля захопу тэрыторый, на якіх жылі беларусы, і камуністычны рэжым СССР у першай палове 20-га стагоддзя не змаглі зьнішчыць беларускую мову і культуру, паколькі беларусы жылі ў вёсках і трымаліся сваіх каштоўнасьцяў.

Яшчэ ў пачатку 60-х гадоў XX стагоддзя 70% беларусаў пражывалі ў сельскай мясцовасці (перапіс 1959 г.). У гэтыя гады беларускія дзеці, ва ўзросце, калі закладваліся асноўныя разумовыя здольнасці (ад нараджэння да 12 гадоў), чулі беларускую гаворку, беларускую песню і калыханку. Захаваўся натуральны працэс перадачы ведаў аб выхаванні дзяцей ад старэйшага пакалення да малодшага. Натуральным працэсам было тое, што не трэба было тлумачыць, у чым каштоўнасць роднай беларускай мовы. Інтэлектуальны патэнцыял беларусаў, які вырас на багатай беларускай мове, стаў асновай для інтэлектуальнага развіцця асобы, для выхавання кваліфікаваных кадраў ва ўсіх сферах дзейнасці.

У працэсе урбанізацыі, якая інтэнсіўна праводзілася ў другой палове XX стагоддзя, адбывалася масавая міграцыя людзей з вёсак у гарады. Пры гэтым радыкальна зменілася асяроддзе і ўмовы выхавання дзяцей у беларускіх сем'ях. Горад сустрэў вясковага беларуса варожа. Савецка-імперская адміністрацыя, узброеная камуністычнай ідэалогіяй і ідэяй стварэння "новага чалавека" ("савецкага чалавека"), прапанавала беларусу безальтэрнатывную савецкую адукацыю з "рускім языком" навучання. У выніку беларускія сем'і ў гарадах згубілі інтэлектуальную сувязь са сваімі продкамі. Пры гэтым, згубіўшы натуральныя ўмовы выхавання дзяцей, не атрымалі ведаў па выхаванні іх у новых умовах..

Са стварэннем беларускім народам у 1991 г. незалежнай дзяржавы Рэспубліка Беларусь быў спынены працэс савецка-імперскай асіміляцыі. Адукацыя паступова вярталася на

беларускія пазыцыі. У 1994 годзе ў сталіцы Менску і рэгіёнах больш за 70% дзяцей былі ахопленыя беларускамоўнай адукацыяй. З прыходам у 1994 г. да ўлады рэжыму А. Лукашэнкі была вернута прагматычная імперска-савецкая практыка ва ўсе сферы жыцця, у тым ліку ў сферы адукацыі і культуры. Былі ліквідаваны праграмы беларускай адукацыі і адноўлены працэс асіміляцыі. Пад адміністрацыйным ціскам беларуская мова і культура пачалі імкліва замяняцца "рускім языком" і культурай. Цяпер дзеці ў школах вывучаюць беларускую мову як замежную, толькі 10-12% дзяцей ахоплены беларускамоўнай адукацыяй, у асноўным у сельскай мясцовасці. За 25 гадоў панавання існуючага рэжыму палітыка асіміляцыі прывяла беларускую мову ў міжнародным рэйтынг моваў да статусу "пагроза да знікнення".

Такім чынам, асіміляцыя беларускага народа з'яўляецца штучнай і адлюстроўвае палітычны прагматызм дзейнага рэжыму ў Беларусі. Гэты прагматызм цесна звязаны з палітыкай рэжыму, яго ладпарадкаваннем Расійскай Федэрацыі, якая праводзіць імперыялістычную экспансіянісцкую палітыку ў дачыненні да постсавецкіх краін. Расія выкарыстоўвае рускую мову як адзін з асноўных інструментаў экспансіі.

Перад міжнароднай супольнасцю і ААН рэжым А. Лукашэнкі імітуе клопаты пра беларускую мову і культуру.

Так у 2006 годзе Рэспубліка Беларусь падпісала Канвэнцыю ААН "Аб ахове і спрыянні разнастайнасці форм культурнага самавыяўлення" і гэтым узяла на сябе абавязкі перад міжнароднай супольнасцю спрыяць развіццю беларускай мовы і культуры. Але на практыцы адбываецца працэс паглыблення асіміляцыі праз татальную русіфікацыю ва ўсіх сферах жыцця беларусаў, і асабліва ў сферы адукацыі. Дайшло да таго, што кіроўны рэжым прымуша ўводзіць "русский язык" у статус "роднаго языка" для беларусаў, што з'яўляецца поўным абсурдам з пункту гледжання звалюцыйнага развіцця беларускай інтэлектуальнай прасторы.

У 2015 годзе Рэспубліка Беларусь узяла на сябе абавязкі па дасягненні **Мэтаў устойлівага развіцця**, якія былі прынятыя ў гэтым жа годзе Генэральнай Асамблеяй ААН. Але, ўлічваючы тое, што цяперашні ўрад у Беларусі ігнаруе галоўны інструмент развіцця – родную мову і культуру беларусаў, праца па дасягненні Мэтаў устойлівага развіцця ператворана ў імітацыю і асваенне выдзеленых сродкаў.

З павагай ставячыся і вітаючы дзейнасць ЮНЭСКО:

- па распрацоўцы і прыняцці дакументаў па захаванні, развіцці моў і культур народаў сьвету,
- у арганізацыі і правядзенні канфэрэнцый і экспертных сустрэч па захаванні шматмоўя,
- у рэалізацыі мерапрыемстваў, прысвечаных Міжнароднаму году моваў карэнных народаў, якім быў абвешчаны Генэральнай Асамблеяй ААН 2019 год,

звяртаем увагу, што арганізацыі ААН у Беларусі, у тым ліку такія як ПРААН і ЮНІСЭФ выконваюць усе праграмы не на роднай мове беларусаў. Нават сайты гэтых арганізацый ня маюць беларускамоўных старонак, толькі старонкі па-ангельску і па-руску. Выходзіць, што арганізацыі ААН у Беларусі дапамагаюць "рускаму міру" асіміляваць беларусаў.

Беларускаму грамадству патрабуецца дапамога ў справе спынення асіміляцыйнага працэсу, развіцці роднай беларускай мовы і культуры і, ў цэлым, у развіцці беларускай інтэлектуальнай прасторы.

Дапамогу маглі б аказаць арганізацыі ААН у Беларусі. Па-першае пажадана перавесці справядства і сваю офісную працу на беларускую мову з захаваннем іншых моваў для міжнароднага супрацоўніцтва і справядчаснасці, па-другое, выкананне ўсіх праграм з

беларускімі арганізацыямі і грамадзянамі весьці па-беларуску. Гэта адпавядае рэкамендацыям выніковага дакуманту **Сусьветнай экспертнай сустрэчы "Шматмоўе ў кібэрпрасторы ў інтарэсах інклюзіўнага ўстойлівага разьвіцьця"** (Ханты-Мансійск, 4-9 чэрвеня 2017 г, у сустрэчы прымалі ўдзел экспэрты 34 краін свету), у якім заяўлена:

"Будучы ўплэўненымі ў тым, што рушаньне і абарона моўнай разнастайнасьці і шматмоўя маюць асаблівае значэньне для чалавецтва і таму павінны разглядацца ў якасьці аднаго з рашаючых фактараў разьвіцьця ўстойлівых грамадстваў ...

зьяртаюцца да нацыянальных урадаў, ЮНЕСКА і іншых агенстваў ААН, якія каардынуюць дасягненьне Мэтаў устойлівага разьвіцьця, прадстаўнікам прыватнага сэктару, зацікаўленым грамадзкім арганізацыям, вучоным, журналістам, дзеячам культуры, адукацыі і навукі з наступным заклікам:

I. Прызнаць культурную і моўную разнастайнасьць адной з асноўных апор мадэлі ўстойлівага разьвіцьця, накіраванага на росквіт усіх і кожнага, а таксама нашай плянэты цалкам такое ж значэньне, што і эканамічны рост, ахова акаляючага асяроддзя і сацыяльная інтэграцыя.

*II. Пастаянна падкрэсьліваць неабходнасьць далучэньня моўных пытаньняў у якасьці важнага складніка дакумантаў, якія вызначаюць і рэгламэнтуюць дасягненьні наступных **Мэтаў устойлівага разьвіцьця** (МУР):*

- ліквідацыя жабрацтва (МУР1),
- ліквідацыя голаду (МУР2),
- забесьпячэньне здаровага ладу жыцьця і садзеньчаныя дабрабыту (МУР3),
- забесьпячэньне ўсеабдымнай і справядлівай якаснай адукацыі (МУР 4),
- садзейнічаньне ўстойліваму эканамічнаму росту і прыстойнай працы (МУР 8),
- стварэньне інфраструктуры, садзейнічаньне індустрыялізацыі і інавацыям (МУР 9),
- скарачэньне няроўнасьці (МУР 10),
- забесьпячэньне ўстойлівасьці гарадоў і населеных пунктаў (МУР 11),
- захаваньне мясцовых лакальных біясістэм і марскіх экасістэм (МУР 14),
- ахова і аднаўленьне экасістэм сушы (МУР 15),
- умацаваньне сродкаў здзяйсненьня і актывізацыя працы ў рамках Глобальнага партнёрства ў інтарэсах ўстойлівага разьвіцьця (МУР 17)."

DG 17) "

Сістэма адукацыі ў Беларусі задавальняе патрэбы дзейнага рэжыму і замацоўвае свой палітычны праект па асіміляцыі (русіфікацыі) беларускага народа. З-за гэтага ўзнікае вялікая праблема - у ВНУ, якія працуюць на рускай мове, не рыхтуюць дастатковай колькасці выкладчыкаў, задача якіх - навучанне на беларускай мове школьных настаўнікаў і спецыялістаў дашкольнай адукацыі. У выніку гэтыя настаўнікі не ўмеюць размаўляць па-беларуску. Яны не разумеюць беларускай мовы і культуры як каштоўнасці. Яны не прызнаюць важнасці беларускай мовы і культуры ў развіцці беларускай інтэлектуальнай прасторы. Яны не адчуваюць адказнасці за заняпад беларускай мовы і культуры. Гэта шмат сітуацый, выкліканых афіцыйнай палітыкай рэжыму, недапушчальнай у краіне, дзе карэнныя беларускія этнасы складаюць пераважную большасць (87%) насельніцтва. Напрыклад:

- Бацькі пішуць пэтыцыі і ходзяць у Міністэрства адукацыі з прашэньм адкрыць у дашкольнай установе групу з беларускамоўным выхаваньнем сваіх дзяцей, ці адкрыць клясу ў школе з беларускамоўным навучаньнем,
- У большасьці школ немагчыма арганізаваць навучаньня з беларускай мовай паколькі настаўнікі не валодаюць беларускай мовай (у парушэньне закону "Аб мовах у Рэспубліцы Беларусь"),
- У школе лагапед выпраўляе прыродную беларускамоўную фанэтыку дзіця (лічыць яе дэфектнай) на рускаяязычнае вымаўленьне,
- і г.д.

Бацькі, якія патрапілі пад асіміляцыю, згубілі натуральную практыку выхаваньня дзяцей, не валодаюць неабходнымі ведамі па выхаваньні сваіх дзяцей. Асабліва гэта тычыцца дзіцячага ўзросту ад нараджэньня да шасьці гадоў найбольш адказнага за разумовае разьвіцьцё.

У выніку цяперашняй сітуацыі беларускім бацькам патрэбна педагагічная дапамога ў працэсе інтэлектуальнага выхаваньня дзяцей. Установы рэжыму, у тым ліку Міністэрства адукацыі і універсітэты, адмаўляюцца гэта рабіць. Міністэрства адукацыі адказала на наш ліст, што грамадства само можа аказаць педагагічную падтрымку беларускім сем'ям.

Мы заклікаем ЮНЕСКА, ПРААН, ЮНІСЕФ і іншыя ўплывовыя міжнародныя арганізацыі выкарыстаць свой аўтарытэт і свае паўнамоцтвы і аказаць падтрымку беларускаму грамадству для пераадолення асіміляцыі і ў справе разьвіцьця беларускай інтэлектуальнай прасторы.

Абапіраючыся на Канвэнцыю ААН "Аб ахове і спрыяньні разнастайнасьці форм культурнага самавыяўленьня", на рэкамандацыі выніковых дакумантаў III Канфэрэнцыі "Моўная і культурная разнастайнасьць у кібэрпрасторы" (Якутск, 28.05 – 03.06.2014 г.) і Сусьветнай экспертнай сустрэчы "Шматмоўе ў кібэрпрасторы ў інтарэсах інклюзіўнага ўстойлівага разьвіцьця" (Ханты-Мансійск, 4-9.06.2017 г.), прапануем:

1. Аказаць дапамогу беларускаму грамадзтву ў арганізацыі пэдагагічнай асьветы бацькоў беларускіх сем'яў.
2. Ініцыяваць уключэньне ў склад **Мэтаў устойлівага разьвіцьця для Беларусі ў якасьці Прыярытэтнай Мэты – вяртаньне беларускай мовы ва ўсе сфэры жыцьця і ў першую чаргу ў сістэме адукацыі.**
3. Стварыць экспертную групу з удзелам беларускай грамадзкасьці, якая магла б распрацаваць праграму, вызначыць інструманты і тэрміны выкананьня **Прыярытэтнай Мэты.**

Сьнежань 2019 г.

Кіраўніцтва Кансэрватыўна-Хрысьціянскай Партыі – БНФ

Зянон Пазьняк, старшыня Партыі,

Юрый Беленькі, намеснік старшыні Партыі,

Сяргей Папкоў, намеснік старшыні Партыі

Кантакт: +375 29 661 51 43